

Határozatok Tára

C-207/17. sz. ügy

**Rotho Blaas Srl
kontra
Agenzia delle Dogane e dei Monopoli**

(a Commissione tributaria di primo grado di Bolzano [Olaszország]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Közös kereskedelempolitika – A Kínai Népköztársaságból származó bizonyos termékekre vonatkozó végleges dömpingellenes vám – A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) vitarendezési testülete által az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményvel összeegyeztethetetlennek ítélt dömpingellenes vám”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (első tanács), 2018. október 18.

1. *Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések – Az érvényesség megítélése – Az EUMSZ 263. cikk alapján meg nem támadott rendelet érvényességére vonatkozó kérdés – Olyan társaság által benyújtott alapkereset, amely esetében nem nyilvánvaló, hogy megsemmisítés iránti eljárást indíthat – Elfogadhatóság*

(EUMSZ 263. cikk, negyedik bekezdés és EUMSZ 267. cikk, b) pont)

2. *Nemzetközi megállapodások – A Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény – Az 1994. évi GATT – A WTO-megállapodásokra valamely uniós jogi aktus jogszerűségének vitatása végett való hivatkozás kizártsága – Kivételek – Annak végrehajtására irányuló vagy arra kifejezetten és pontosan utaló uniós jogi aktus – Hiány*

(1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény, VI. cikk; 91/2009 tanácsi rendelet; 924/2012 tanácsi végrehajtási rendelet; 2015/519 bizottsági végrehajtási rendelet)

1. Lásd a határozat szövegét.

(lásd: 28–41. pont)

2. Márpedig a WTO-megállapodásokkal kapcsolatban az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy azok, jellegükre és szerkezetükre tekintettel, főszabály szerint nem szerepelnek azon jogi normák között, amelyekre figyelemmel a Bíróság felülvizsgálhatja az uniós intézmények jogi aktusainak jogszerűségét (lásd különösen: 1999. november 23-i Portugália kontra Tanács ítélet, C-149/96, EU:C:1999:574, 47. pont; 2005. március 1-jei Van Parys ítélet, C-377/02, EU:C:2005:121, 39. pont; 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 85. pont).

Kizárólag két kivételes helyzetben, amelyek az uniós jogalkotó azon szándékához kapcsolódnak, hogy ő maga korlátozza a WTO-szabályok alkalmazására vonatkozó saját mozgásterét, ismerte el a Bíróság, hogy az uniós bíróságra hárul adott esetben valamely uniós jogi aktus, illetve a végrehajtása céljából hozott aktusok jogszerűségének a WTO-megállapodásokra vagy a DSB-nek az e megállapodások megsértését megállapító határozataira tekintettel történő felülvizsgálata (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 40. pont).

Először is arról az esetről van szó, amikor az Unió e megállapodások keretében vállalt valamely különös kötelezettséget szándékozott teljesíteni, másodszor pedig ha a szóban forgó uniós jogi aktus kifejezetten utal az említett megállapodások meghatározott rendelkezéseire (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

A fenti szempontokra tekintettel kell tehát a jelen esetben meghatározni, hogy vizsgálható-e a vitatott rendeletek érvényessége a GATT VI. cikkére és a DSB 2011. július 28-i határozatára tekintettel.

Először is az alapügyben szóban forgó 91/2009 rendeletet illetően rá kell mutatni, hogy e jogi aktus nem utal kifejezetten az 1994-évi GATT VI. cikkének pontos rendelkezéseire, és az sem tűnik ki belőle, hogy e rendelet elfogadásával a Tanács az említett megállapodás vagy általánosabban a WTO megállapodások keretében vállalt különös kötelezettséget kívánt volna végrehajtani.

Ezt követően a 924/2012 és a 2015/519 végrehajtási rendeletet illetően, noha e rendeletek bizonyos mértékben az Unió azon szándékát fejezik ki, hogy megfeleljen a DSB 2011. július 28-i határozatának, ez a jogszerűségnek a WTO-szabályokra tekintettel történő felülvizsgálatát lehetővé tévő helyzetek kivételes jellegére figyelemmel, ahogyan az a jelen ítélet 47. pontjában is szerepel, nem lehet elegendő annak megállapításához, hogy az említett rendeletek elfogadásával az Unió a WTO keretében vállalt olyan különös kötelezettséget kívánt teljesíteni, amely alkalmas a WTO-szabályokra az uniós bíróság előtt történő hivatkozás lehetetlensége alóli kivétel igazolására és a szóban forgó uniós jogi aktusok jogszerűségének az uniós bíróság által e szabályokra figyelemmel történő felülvizsgálatának lehetővé tételére (lásd ebben az értelemben: 2005. március 1-jei Van Parys ítélet, C-377/02, EU:C:2005:121, 42–48. pont; 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 93–98. pont).

E körülményekre figyelemmel nem állapítható meg, hogy a vitatott rendeletek jogszerűsége a GATT VI. cikkére vagy a DSB 2011. július 28-i határozatára tekintettel értékelhető.

(lásd: 44., 47–50., 52., 56. pont)